याम्यं करोत्यवृष्टिं
दुर्भिक्षं सङ्क्षयं च सस्यानाम्।
यदतः परं तदशुभं
क्षुन्मारावृष्टिदं पर्व॥ २३॥
वेलाहीने पर्वणि
गर्भविपत्तिश्च शस्त्रकोपश्च।
अतिवेले कुसुमफल-
क्षयो भयं सस्यनाशश्च॥ २४॥
हीनातिरिक्तकाले
फलमुक्तं पूर्वशास्त्रदृष्टत्वात्।
स्फुटगणितविदः कालः
कथञ्चिदपि नान्यथा भवति॥ २५॥
यद्येकस्मिन् मासे
ग्रहणं रविसोमयोस्तदा क्षितिपाः।
स्वबलक्षोभैः सङ्क्षय-
मायान्त्यतिशस्त्रकोपश्च॥ २६॥
ग्रस्तावुदितास्तमितौ
शारदधान्यावनीश्वरक्षयदौ।
सर्वग्रस्तौ दुर्भिक्ष-
मरकदौ पापसन्दृष्टौ॥ २७॥
अर्धोदितोपरक्तौ
नैकृतिकान् हन्ति सर्वयज्ञांश्च।